

První večer festivalu zahájila Kmochova dechovka, mažoretky, Čtyřlístek, studenti Pražské konzervatoře a ohňová show

Trocha kritiky, aneb co se nám nepovedlo

Protože se letos přihlásilo 2x více krajanů, než oloni, rozhodli jsme se využít několika ubytovacích zařízení ve studentských kolejích. Šlo o poměrně blízké dosahem do Martinického paláce koleje ČVUT a trochu vzdálenější koleje Zemědělské univerzity v Suchdole. Krajané, kteří přišli na festival proně, jsme chtěli potěšit bydlením téměř nadosah-u kolejích ČVUT, ostřílenější kozáky, kteří se účastní festivalu již po několikáté, jsme umístili do Suchdola s předpokladem, že si s delší cestou poradí.

Jenomže není vždycky všechno tak, jak si naplánujeme. Zatímco v Suchdole se ukázalo vedení kolejí jako ustricné a operationě dokázalo reagovat na změny ve jménech účastníků, v počtech a v časech příjezdu, koleje ČVUT svým postojem připomínaly staré časy za hlubokého totalitního režimu. První problém nastal s tím, že ztratili poslední stranu seznamu ubytovaných a ačkoli to byla jejich chyba, skupinu, která právě přijela unavená z dlouhé cesty, nechali čekat na parkovišti. Podobný osud čekal také členku Konzultativní rady pro krajané, ačkoli byla předem ohlášena, musela dlouho čekat, než se po naší telefonické stížnosti propojily informace uvnitř patrně zastydělého informačního systému ubytovacího zařízení.

Prakticky každá skupina, která přijela, byla ubytována se zpožděním, odmítnuta s tím, že není na seznamu, nebo s tím, že přijíždí příliš brzo, nebo naopak příliš pozdě. Ačkoli jsme objednali

a zaplatili zálohu na místa na této koleji již v čeronu, neodhadli jsme správně lidský faktor, který může všechnu předcházející práci zhatit. Takže ubytování na kolejích ČVUT, to se nám opravdu nepovedlo. Poučení? Koleje ČVUT již více nevyužijeme.

A co ještě? Senát. Ačkoli jsme věděli předem, že z 563 přihlášených může do Senátu na zahájení jen 140 osob a nabídli jsme účast jen těm spolkům, které ještě na zahájení nebyly, přesto se na všechny nedostalo a lidé stáli v nedůstojných frontách. Když už bylo vše za námi, uvažovali jsme o tom, jak pojal přípravu bezpečnostní aparát v Senátu. Při počtu 140 osob, kdyby vše šlo jak po másle, tj. kdyby se každý zaregistroval a prošel kontrolou celkem za 1 minutu, znamenalo by to 140 minut času, tj. 2 hodiny a 20 minut. Krajané přicházeli od 9 hodin, k dispozici byla 1 žena na registraci (při schůzích konzultativní rady, které se účastním pravidelně v Senátu a kde se schází cca 20 lidí bývají u registrace připraveni obvykle 3 lidé u 3 PC) a tak to šlo takovým tempem, že zahájení festivalu začalo o 40 minut později a velká část lidí strávila hodiny ve frontě na nádvoří. Opět zapracoval lidský faktor, neochota přemýšlet dopředu, neochota akčně reagovat na situaci, ale jak to řešit do budoucna? Snažila jsem se to inkriminované ráno několikrát pomoci paní z ochranky, abych trochu urychlila proces registrace a odbavování, ale vždycky odmítla mou pomoc s tím, že je opravdu profesionálka a že jí to jde velmi rychle a dobře. Zkrátka, to se nám také nepovedlo.